

kernekapital må udgøre op til 35 pct. af kernekapitalen.

Staten vil kun indskyde hybrid kernekapital med vilkår om tvangskonvertering, hvis det er nødvendigt at gå op over 35 pct. af kernekapitalen for at sikre en tilstrækkelig kapitalisering af det enkelte kreditinstitut. Det vil sige, at kreditinstituttet får en kernekapitalprocent på 12 efter tilførslen af hybrid kernekapital, jf. dog § 3, stk. 4.

Konverteringsforholdet fastsættes ud fra kursen på kreditinstituttets aktier på tidspunktet for konverteringen. Staten vil i tilfælde af en sådan tvangsmæssig konvertering kunne få ejerandele på væsentligt over 50 pct. Såfremt kreditinstituttet har stemmeretsbegrænsninger, får staten imidlertid ikke en indflydelse svarende til en normal majoritetsaktionær, hvilket ikke er hensigtsmæssigt, da det forhindrer staten i at forsvare værdien af sine aktier eksempelvis ved at gennemtvinge et salg af selskabet. Derfor vil staten ved indskud af hybrid kernekapital, der skal kunne udgøre mere end 35 pct. af kernekapitalen stille krav om, at eventuelle stemmeretsbegrænsninger og ejerlofter ophæves af selskabets generalforsamling.

3. pkt. er en undtagelse til reglerne om overtagelsestilbud i § 31, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. I medfør af § 31, stk. 1, har en erhverver af aktier pligt til at komme med et overtagelsestilbud, hvis vedkommende f.eks. kommer til at besidde flertallet af stemmerettighederne i selskabet. I medfør af § 31, stk. 4, kan Finanstilsynet fritage for pligten til at afgive overtagelsestilbud, såfremt særlige forhold gør sig gældende. Med det foreslåede 3. pkt. fastsættes en generel undtagelse for omdannelse af statens indskud af hybrid kernekapital til aktiekapital.

Det bestemmes i *stk. 7*, at staten kan vælge at sælge og i øvrigt disponere over den hybride kernekapital, samt at kreditinstitutterne kan indfri det statslige kapitalindskud efter 3 år. Salg af det hybride kapitalindskud er en af mulighederne for staten til at afvikle det statslige kapitalindskud. Det kan enten ske på individuel basis, ved at staten sælger sin fordring mod et bestemt kreditinstitut, eller som led i et større frasalg. Staten kan sælge til enkeltinvestorer eller til en bredere investorkreds, afhængig af hvad der i det konkrete tilfælde er mest hensigtsmæssigt. Det følger af det almindelige udgangspunkt, at det er kreditor, som afholder udgifterne forbundet hermed.

Staten kan til enhver tid sælge og i øvrigt disponere over den hybride kernekapital.

Kreditinstitutterne kan allerede efter 3 år indfri de statslige kapitalindskud. Indfrielse skal godkendes af Finanstilsynet og forudsætter blandt andet, at de stats-

lige kapitalindskud erstattes af kapital af en tilsvarende kvalitet.

Det følger af bestemmelsen i *stk. 8*, at kreditinstitutter, der tilføres hybrid kernekapital, skal betale statens udgifter til eksterne rådgivere og administration af ordningen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at staten i forbindelse med tilførslen af hybrid kernekapital vil skulle afholde omkostninger til bl.a. administration samt finansielle og juridisk rådgivning ved vurderingen af de indkomne omkostninger. Det foreslås i *stk. 8*, at kreditinstitutterne refunderer og betaler for disse omkostninger.

Økonomi- og erhvervsministeren vil fastsætte nærmere regler herfor, idet kun omkostninger, der direkte kan henføres til de statslige indskud af hybrid kernekapital, vil kunne dækkes. Det forventes, at det enkelte pengeinstitut vil skulle betale dels et fast bidrag, dels et bidrag, der afhænger af kapitalindskuddets størrelse.

Det følger af bestemmelsen i *stk. 9*, at kreditinstitutter, der indgår i en koncern, inden for rammerne af den sædvanlige virksomhed frit kan organisere virksomheden i relation til såvel kapital som likviditet som risiko.

Når der indgås aftale om kapitalindskud med kreditinstitutter, der indgår i en koncern inden for EU eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, er det rimeligt at tage hensyn til koncernens adgang til at tilrettelægge koncernens virksomhed inden for de rammer, som er fastlagt af den myndighed inden for EU/EØS, der har det overordnede ansvar for det konsoliderede tilsyn med koncernen. Bestemmelsen sikrer, at loven ikke unødigt griber ind i den ret, kreditinstitutter inden for en koncern har til at tilrettelægge deres sædvanlige virksomhed. Det understreges, at denne ret omfatter dispositioner i såvel kapital- som likviditets- og risikomæssig henseende. Det vil i praksis betyde, at de fortsat kan foretage koncerninterne overførsler af likviditet, og at de i øvrigt har mulighed for at organisere virksomheden i relation til kapital og risiko.

Økonomi- og erhvervsministeren kan i medfør af *stk. 10*, fastsætte en række yderligere vilkår i forbindelse med indgåelsen af aftaler om kapitalindskud med det enkelte kreditinstitut. Et yderligere vilkår kan være, at staten i forbindelse med udbetalingen kan kræve en såkaldt ”due diligence”.

Til § 9

Det følger af *stk. 1*, at udgangspunktet er, at den hybride kernekapital udbetales umiddelbart efter aftale-